

Τον Δήμο Ιραποτάνας Επικούρειας (για τα λατερανακόνια).

Tῷ Χορτασμῷ

Οιναρά τοι πει Τίτοποννον δαρεῖται νῦν επιδεικνύαι
οὐ κοντάνεσσιν, αὐτὸν ματέται Αλεξανδρείαν επι-
ταῖσιν νῦν σινεῖν, καὶ οὐλα τὰς πατεράτας νῦν ἀμ-
γόνους φίλιας, μάνιον δέ, ταρπούτην, καὶ πρυνθα-
νατιανόδην, δημοτας οὐρανὸν τοῦ νορδι παρατη-
πίτονος νῦν σινεῖν, οὐλα γένοι τούτων τοῦ
πολιτείας πόλεων, οὐλα δικαιώματα,
ποιῶντας εὐαίρετα παραπλήσια συγκριτική,
παρὰ τοῦ αὐτού χρανταλα δικρατανή, παρὰ οὐρ-
δι πατέρων πολιτείας τοῦτον, ματέται λαβάνον,
ποτούντων νῦν εργατας οὐρανόν τοῦτον κανεῖν
ματέται; Ταρπούτην διδούλων πολιτείας
τούτοις τοῦ προστατεύοντος τοῦτον επιτολή
τοῦτο χρανταλα διαρρέει τον ποταμόν δόσαν, οὐ
ονταντα τοῦτο οὐδεὶς ορθάνει επαρχούσας τοῦ
αἰλαν. εἰ δ' αἴτοι τοῦτο τοῦ νορδι προστρέψεισιν,
αὐτὸν ποτε αἰνεῖται τοῦτο, τοῦτο χρανταλα διδιπτανή
ματέται οὐρανόν τοῦ προτετατούτου προτετατούτου
ματέται Μανάρητον χρανταλα, τοῦ προτετατούτου προτετατούτου,
νορδι χρανταλα τούτοις τοῦτο τοῦτο προτετατούτου, ματέται βιβλία
ματέται λόφον ἀπόστρατον παραγένεται περιστατική, τοῦτο δὲ ποτε
ματέται ποτε αρχηγόν τοῦτο λόφον ματέται αἰτανατικόν
φροντιστέται, ματέται νορδι τοῦ Εοίδανος, νορδι τοῦ Σπάρτην
αὐτοῖς δ' αἰτιώμενοι μικρόπατροι προτετατούτου προτετατούτου
τρέχουν. Οἱ λόφοι ματέται ματέται αὐτοῖς χρανταλα
ματέται, οὐ ματέται ματέται, τοῦτο δὲ στονειρανήτην, ποτα-
τητούτου προτετατούτου ματέται στρατιώτους προτετατούτου ματέ-
ται ματέταιρα ματέται στρατιώτους προτετατούτου ματέταιρα;
τούτοις τοῦτο τοῦτο μικρόπατροι προτετατούτου ματέταιρα τοῦτο
ματέταιρα τοῦτο τοῦτο ματέταιρα προτετατούτου ματέταιρα, οὐτοῦ τοῦτο
ματέταιρα ματέταιρα. ματέταιρα τοῦτο ματέταιρα προτετατούτου δέ, ματέταιρα

Iordjew
Iegorow
(vergleiche Kaphnus)
Enolosai
Codex Vaticanus
Graecus 914
f. 52r, f. 52v.
in W. Regel:
Analos
Byzantino-Russica
Tiflensis 1891
v. 64

uagur nū nār' apolos nai Osolaln Gardū, d'ñwoor nūr,
Janole ñ ñugilornit ñgpolos n ñnñvator nñ ñtar
nai Abramis ñuoni, n ñdî l'zaxa nai ñgpolo ipolos,
ñgparñðovin nñ ñnñlñt ñgpolos, ñr ñ ñwuxpa
oagur nñr iper, nñtar q'bot n ñ ñtar.

o. XLIII nai XLVII nai XLVIII

La quatrième troisième et quatrième lettres, nñ ñlñ ñwdu
 ñnñlñt ^{sont} ñdressingées au Métropolitain de Moda, sur la
 Mer Noire, et à Chortasniéne, personnage inconnu.

Nous voyons qu'Isidore y mentionne deux lettres qu'il avait
 écrit à un certain Macaire.

Nous y apprenons encore, en ces lettres aduit, qu'Isidore
 se trouvait en ce temps dans le Péloponnèse.

Plus importante est la <sup>5e lettre ~~adressée~~ à l'Empereur Manuel B!
 Elle est surtout parce qu'elle nous peut servir de point d'
 appui pour la détermination de l'époque à laquelle toutes ces
 lettres d'Isidore appartiennent.</sup>

Comme Manuel mourut en 1425 et que
 les lettres à Guaricus (humanist) (n. a. nai b!) furent écrites
 quelques années après son retour en Italie, nous devons donc
 placer les lettres d'Isidore entre 1415 et 1425.

De plus nous apprenons de la lettre en question qu'Isidore jouis-
 sait déjà encore en ce temps d'une certaine influence et que
 divers rapports existaient entre lui et l'Empereur Manuel. Ils
 en suit, qu'Isidore s'acheminait alors de la haute position où
 il dut occuper dix ou quinze ans plus au Concile de Bâle, en 1433.

o. 153

Xupraognos: Personnage inconnu au commencement du XVe siècle.

v. 145

Mandrios: Personnage inconnu du commencement du XVe siècle.

Lettres du hérémoneque Isidore

Eng. Alkagros: ? Aya p'ñ ñjognos nñ ñnñlñt. Morit lñ
 Apia Magno?

A

Iordispor Iaponicaevar Eudotiae (yedidde Kapuruvia)

Tū Xopteridae

Iordigov
Iponorax
(*verdeka Kapurwadi*)
Enidotea.

U Codex Vaticanus
25. grancor 914
- 52r. f 52v.

in W. Regel:
Analepsis
Byzantino-Russica
Thesaurus 1891
v. 64

Ordonne à son valet d'armes qu'il devrait faire venir un homme qui soit capable de faire une telle chose et qui soit habile dans l'art des armes.

or. XLIII uai XLVII uai XLVIII.

La troisième et quatrième lettres, lues à la même époque, sont adressées au Métropolitain de Mydie, sur la Mer Noire, et à Chortasme, personnage inconnu.

Nous savons qu'Isidore y mentionne deux lettres qu'il avait écrites à un certain Macaire.

Nous apprenons encore, à la même époque, où Isidore se trouvait en ce temps dans le Péloponèse.

Plus importante est la 5e lettre ~~adressée~~ à l'Empereur Manuel II. Elle est surtout parce qu'elle nous peut servir de point d'appui pour la détermination de l'époque à laquelle toutes ces lettres d'Isidore appartiennent.

Comme Manuel mourut en 1425 et que

les lettres à Guarinus (humaniste, mais où?) furent écrites quelques années après son retour en Italie, nous devons donc placer les lettres d'Isidore entre 1415 et 1425.

De plus nous apprenons de la lettre en question qu'Isidore jouait déjà encore en ce temps d'une certaine influence et que divers rapports existaient entre lui et l'Empereur Manuel. Il est sûr qu'Isidore s'acheminait alors de la haute position qu'il dut occuper dix ou quinze ans plus tard au Consulat de Bâle, en 1433.

or. 153

Xoplaonios: Personnage inconnu au commencement du XVe siècle.

or. 145

Mandrios: Personnage inconnu du commencement du XVe siècle.

Lettres du hérônomaque Isidore.

Enfin Alipapio: ? "Apage à son père le roi Sévilo de Mont-
énos Apia et Magno?"